

दानियलको पुस्तक - संख्या उन्नाइस

दानियेलको पुस्तकमा 'घडी' शब्दको भविष्यसूचक महत्त्व

Jeff Pippenger

2023-12-14

“घण्टा” भन्ने शब्द, जो पुरानो करारमा केवल दानियेलको पुस्तकमा मात्र पाइन्छ, सधैं कुनै न कुनै प्रकारको न्यायसँग सम्बन्धित हुन्छ। तेस्रो अध्यायमा यसले आइतबारको व्यवस्थालाई जनाउँछ, जहाँ शत्रु, मेशक र अबेदनगोद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको ध्वजमाथि जोड दिइएको छ।

चौथो अध्यायमा यसले १७९८ मा पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशको चेतावनीको आगमनलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। चौथो अध्यायमा दोस्रो पटक प्रयोग हुँदा, यसले २२ अक्टोबर, १८४४ मा अनुसन्धानात्मक न्यायको उद्घाटनलाई प्रतिनिधित्व गर्‍यो। चौथो अध्यायमा “घण्टा” भन्ने शब्दको दुईवटा प्रयोगले १७९८ देखि १८४४ सम्म पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतहरूको सन्देशहरूको इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्छ। त्यो इतिहास प्रकाश १० का सात गर्जनहरूको इतिहास हो। सात गर्जनहरू चौथो अध्यायमा “घण्टा” भन्ने शब्द दुई पटक प्रयोग गरिएकोद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्, र त्यसकारण यसले १९८९ देखि चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थासम्म तेस्रो स्वर्गदूतको इतिहासलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्दछ।

पाँचौं अध्यायमा “घडी” भन्ने शब्दले आइतबारको व्यवस्थालाई पनि प्रतिनिधित्व गर्दछ, तर त्यहाँको जोड बाइबल भविष्यवाणीको छैटौँ राज्य, संयुक्त राज्य अमेरिका, को अन्त्यमा छ, जसलाई बाइबल भविष्यवाणीको पहिलो राज्य, बाबेल, को अन्त्यद्वारा प्रतिरूपित गरिएको छ। तेस्रो अध्यायमा जोड भट्टीभित्रको झण्डामाथि थियो, तर पाँचौं अध्यायमा जोड बेलशस्सरको भाग्य र उसको विशेष न्यायमाथि छ, यद्यपि अन्ततः दानिएल कथामा झण्डाको प्रतिरूपका रूपमा प्रवेश गर्छ।

आइतबारको व्यवस्थाको समयमा नबूकदनेसरको समर्पणको “घडी” र बेलशस्सरको मृत्यु प्रस्तुत गरिएका छन्। अध्याय चारमा न्यायको उद्घाटनको रूपमा प्रस्तुत गरिएको “घडी” ले २२ अक्टोबर, १८४४ मा अनुसन्धानात्मक न्यायको उद्घाटनलाई जनाउँछ, र यसले आइतबारको व्यवस्थाको समयमा कार्यान्वयनात्मक न्यायको उद्घाटनलाई पनि जनाउँछ। स्वर्गीय पवित्रस्थानमा २२ अक्टोबर, १८४४ मा न्यायका पुस्तकहरू खोलिएको सन्दर्भ होस्, वा उद्धारलाई अस्वीकार गरेका मानिसहरूमाथि परमेश्वरको न्याय ल्याइएको सन्दर्भ होस्, आइतबारको व्यवस्थाको समयमा कार्यान्वयनात्मक न्यायको आरम्भमा तीमध्ये कुनै पनि निकटवर्ती न्यायको चेतावनी दानियल अध्याय चारमा “घडी” शब्दको पहिलो प्रयोगद्वारा प्रस्तुत गरिएको छ, र ती दुई प्रकारका न्यायमध्ये कुनै पनि न्यायको वास्तविक आरम्भ अध्याय चारमा “घडी” शब्द दोस्रो पटक प्रयोग गरिएको स्थानद्वारा प्रस्तुत गरिएको छ।

दानिएलले “hour” शब्दलाई जसरी प्रयोग गरेका छन्, त्यसका लागि व्याकरणिक पदावली “polysemy” हो। Polysemy भनेको यस्तो शब्द हो, जसका विभिन्न परिभाषाहरू हुन्छन्, तर ती सबैलाई एउटै शीर्षकअन्तर्गत समूहीकृत गर्न सकिन्छ। दानिएलले “hour” शब्द पाँच पटक प्रयोग गर्दा, ती सबैले न्यायलाई जनाउँछन्, तर प्रत्येकले या त परमेश्वरको प्रतिकारात्मक न्यायका भिन्न-भिन्न पक्षहरूलाई सम्बोधन गर्छन्, जसलाई उहाँको कार्यकारी न्याय भनिन्छ, वा परमेश्वरको अनुसन्धानात्मक न्यायलाई, जहाँ उहाँले को बचाइनेछ र को बचाइनेछैन भनेर निर्धारित गर्दै हुनुहुन्छ। चाहे त्यो 22 October, 1844 मा सुरु भएको अनुसन्धानात्मक न्याय होस्, वा छिट्टै आउन लागेको Sunday law मा सुरु हुने कार्यकारी न्याय होस्, दुवै न्याय स्वभावतः क्रमिक छन्। परमेश्वरको प्रतिकारात्मक, अथवा कार्यकारी, न्याय Sunday law बाट सुरु हुन्छ र क्रमशः तीव्र बन्दै जान्छ, अन्ततः मानव अनुग्रह-अवधिको समाप्ति र अन्तिम सात विपत्तिसम्म पुग्छ।

दानियेल अध्याय पाँचले “घडी” भन्ने शब्दको प्रयोग बेलशस्सरको मृत्यु र उसले शासन गरेको राष्ट्रको अन्तद्वारा प्रतिनिधित्व गरिने परमेश्वरको कार्यकारी न्यायलाई चित्रण गर्न गर्दछ।

त्यही घडीमा मानिसको हातका औँलाहरू देखा परे, र राजमहलको भित्ताको प्लास्टरमा दीपाधारको सामुने लेख्न लागे; अनि राजाले लेखिरहेको हातको भाग देखे। दानिएल ५:५।

कार्यकारी न्याय आइतबारको व्यवस्थाबाट आरम्भ हुन्छ, जुन नबूकदनेस्सरद्वारा सुनको मूर्तिको समर्पणद्वारा पनि प्रतिनिधित्व गरिएको छ; तर त्यो “घडी” मुख्यतः आइतबारको व्यवस्थाद्वारा ल्याइएको संकटमा परमेश्वरका जनहरूको छुटकाराबारे हो। टायरकी वेश्याको कार्यकारी न्याय, र संयुक्त राज्य अमेरिकाको पनि, आइतबारको व्यवस्थाबाट आरम्भ हुन्छ, जुन दानियलको पुस्तकमा न्यायको प्रतीक भएको “घडी” हो।

अनि मैले स्वर्गबाट अर्को स्वर यसो भन्दै गरेको सुनेँ, “हे मेरा मानिसहरू, त्यसबाट बाहिर निस्क, ताकि तिमीहरू उसका पापहरूमा सहभागी नहोओ, र उसका विपत्तिहरूमा नपरो। किनकि उसका पापहरू स्वर्गसम्म पुगेका छन्, र परमेश्वरले उसका अधर्महरू सम्झनुभएको छ। उसले तिमीहरूलाई जसरी प्रतिफल दिई, त्यसैरी त्यसलाई पनि देओ; र उसका कामअनुसार त्यसलाई दोबर प्रतिफल देओ; उसले जुन कचौरामा भरिन्, त्यसैमा त्यसका लागि दोबर भरिदेओ। उसले आफूलाई जति महिमा दिई र विलासितामा जिई, त्यसलाई त्यति नै यातना र शोक देओ; किनकि उसले आफ्नो हृदयमा भन्छे, ‘म रानीझैँ बसेकी छु, म विधवा होइनँ, र म शोक कहिल्यै देखेछैनँ।’ यसकारण एकै दिनमा उसका विपत्तिहरू आउनेछन्—मृत्यु, शोक, र अनिकाल; र त्यो आगोले पूर्णरूपमा जलाइनेछ; किनकि त्यसको न्याय गर्नुहुने प्रभु परमेश्वर शक्तिशाली हुनुहुन्छ। अनि पृथ्वीका राजाहरू, जसले त्यससँग व्यभिचार गरेका थिए र विलासितामा जिएका थिए, जब तिनीहरूले त्यसको दहनको धुवाँ देखेछन्, तब त्यसको निम्ति विलाप गर्नेछन् र शोक मनाउनेछन्, त्यसको यातनाको भयले टाढै उभिएर यसो भन्नेछन्, ‘हाय, हाय, त्यो महान् सहर बेबिलोन, त्यो पराक्रमी सहर! किनकि एकै घण्टामा तेरो न्याय आइपुगेको छ।’ प्रकाश 18:4-10।

संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारसम्बन्धी व्यवस्था, जुन कार्यकारी न्यायको आरम्भ हो, र जुन क्रमिक पनि छ, त्यस “घडी”मा आरम्भ हुन्छ जब अझै बाबेलमा रहेका परमेश्वरका सन्तानहरूलाई ध्वजद्वारा बाहिर बोलाइन्छ। यही त्यो “घडी” हो जब “त्यो ठूलो सहर, बाबेल”माथि न्याय आउँछ। “घडी” भन्ने शब्दद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको उसको न्यायले त्यो अवधिलाई समेट्छ, जुन समयमा परमेश्वरको अर्को बगाल बाबेलबाट बाहिर बोलाइन्छ।

र त्यस दिन यिशैको एउटा मूल हुनेछ, जो मानिसहरूका निम्ति झण्डा-चिन्हका रूपमा खडा हुनेछ; जातिहरूले त्यसैलाई खोज्नेछन्; र उहाँको विश्राम महिमामय हुनेछ। अनि त्यस दिन यस्तो हुनेछ कि परमप्रभुले अश्वरूबाट, मिश्रबाट, पत्रोसबाट, कूशबाट, एलामबाट, शिनारबाट, हमातबाट, र समुद्रका टापुहरूबाट बाँकी राखिएका आफ्ना जनहरूको अवशेषलाई पुनः प्राप्त गर्न दोस्रो पटक आफ्नो हात बढाउनुहुनेछ। अनि उहाँले जातिहरूका निम्ति झण्डा-चिन्ह खडा गर्नुहुनेछ, र इस्राएलका निष्कासितहरूलाई जम्मा गर्नुहुनेछ, र पृथ्वीका चार कुनाबाट यहूदाका छरपस्ट भएकाहरूलाई एकत्र गर्नुहुनेछ। यशैया 11:10-12।

प्रभुले १८४४ मा पहिलो स्वर्गदूतको आन्दोलनमा मानिसहरूलाई बाबेलबाट बाहिर बोलाउनुभयो, र त्यस इतिहासको दोस्रो स्वर्गदूत अन्तिम दिनहरूमा फेरि दोहोरिनु पर्नेछ, जब “प्रभुले आफ्ना प्रजाको बाँकी रहेकाहरूलाई पुनः प्राप्त गर्न दोस्रो पटक आफ्नो हात पसारनुहुनेछ।” उहाँले “फेरि” बाहिर बोलाइरहनुभएको प्रजाको बाँकी अंश नै ध्वज होइन, किनकि ध्वज त “यिशैको मूल” हो, जो “जातिहरूले खोज्ने” “ध्वज”का रूपमा खडा हुन्छ। दोस्रो पटक, परमेश्वरले जातिहरूलाई बाबेलबाट बाहिर बोलाउनुहुनेछ।

उहाँले यसो गर्नुहुनेछ, पहिले “इस्राएलका बहिष्कृतहरू,” जो “यहूदाका तितरबितर भएकाहरू” हुन्, र जो “पृथ्वीका चारै कुनाबाट” आउँछन्, तिनीहरूलाई एकत्रित गरेर; जब तिनीहरू प्रकाशको पुस्तकको एघारौँ अध्यायको सडकमा साढे तीन दिनसम्म मृत भएर लडिरहनुपरेपछि, इज्जकिएलको मरेका र सुक्खा हड्डीहरूको उपत्यकाबाट हुँदै, अन्तमा एकसाथ भेला गरिन्छ।

“बाबेल,” त्यो “महान् शहर,” माथि कार्यकारी न्याय आरम्भ हुने “घडी” प्रकाश ११ को “ठूलो भूकम्प” कै त्यही “घडी” हो। परमेश्वरको कार्यकारी न्याय त्यही “घडी” मा आरम्भ हुन्छ, किनकि प्रकाश अध्याय ११ मा भूकम्पको “घडी” मा सात हजार मारिएका छन्। ती सात हजार नबूकदनेसरका “अत्यन्त बलिया पुरुषहरू” द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका थिए, जो शद्रक, मेशक र अबेदनगोलाई सामान्यभन्दा “सात गुणा” बढी तताइएको भट्टीमा फ्याँक्दा मरे। फ्रान्सेली क्रान्तिमा ती “सात हजार” ले फ्रान्सका राजपरिवार, अथवा त्यसका बलिया पुरुषहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्थे। अध्याय पाँचमा केवल बेलशस्सर मात्र मारिएन, तर उसको सेना पनि नष्ट भयो। आइतबारको व्यवस्थाको “घडी” ले परमेश्वरका जनतालाई भट्टीमा फ्याँकिनु द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको सतावटको आरम्भ गर्दछ, तर यसले महान् शहर बाबेलमाथि परमेश्वरको कार्यकारी न्यायको आरम्भलाई पनि चिह्नित गर्दछ।

यो प्रकाशको पुस्तक अध्याय एघारको महान्भूकम्पको “घडी” पनि हो, जब अतल कुण्डबाट निस्कने पशुद्वारा सडकमा मारिएका पहिलेका मृत हड्डीहरू झण्डाको रूपमा स्वर्गतर्फ उठाइन्छन्। त्यहाँ यही “घडी” मा तेस्रो धिक्कार, जो सातौँ तुरही पनि हो, फुकाइन्छ। सातौँ तुरही नै तेस्रो धिक्कार हो, र त्यस अन्तिम धिक्कार-तुरहीको उद्देश्य केवल आइतबारको आराधना लागू गराउनेहरूमाथि न्याय ल्याउनु मात्र होइन, तर राष्ट्रहरूलाई क्रोधित तुल्याउनु पनि हो। तेस्रो धिक्कार, सातौँ तुरही, र राष्ट्रहरूलाई क्रोधित तुल्याइनु—यी सबै इस्लामको भविष्यवाणीसम्बन्धी भूमिकालाई सम्बोधन गर्ने प्रतीकहरू हुन्, र यी सबै महान्भूकम्पको “घडी” भित्र राखिएका छन्।

अनि तिनीहरूले स्वर्गबाट तिनीहरूलाई यसो भनिरहेको एउटा ठूलो स्वर सुने, “यहाँ माथि आओ।” अनि तिनीहरू बादलमा स्वर्गतिर उक्लिए; र तिनीहरूका शत्रुहरूले तिनीहरूलाई देखे। अनि त्यही घडी एउटा ठूलो भूकम्प भयो, र शहरको दशौँ भाग ढल्यो, अनि त्यस भूकम्पमा मानिसहरूमध्ये सात हजार मारिए; र बाँकीहरू भयभीत भए, र स्वर्गका परमेश्वरलाई महिमा दिए। दोस्रो हाय बितिसकेको छ; र हेर, तेस्रो हाय चाँडै आउँदैछ। अनि सातौँ स्वर्गदूतले तुरही फुके; र स्वर्गमा ठूला स्वरहरू भए, यसो भन्दै, “यस संसारका राज्यहरू हाम्रा प्रभु र उहाँका ख्रीष्टका राज्यहरू भएका छन्; र उहाँले सदासर्वदा राज्य गर्नुहुनेछ।” अनि ती चौबीस जना एल्डरहरू, जो परमेश्वरको सामु आफ्ना आसनहरूमा बसेका थिए, आफ्नो मुखमा घोटो परे, र परमेश्वरको आराधना गरे, यसो भन्दै, “हे सर्वशक्तिमान प्रभु परमेश्वर, जो हुनुहुन्छ, जो हुनुहुन्थ्यो, र जो आउनुहुनेछ, हामी तपाईंलाई धन्यवाद दिन्छौं; किनकि तपाईंले आफ्नो महान शक्ति धारण गर्नुभएको छ, र राज्य गर्नुभएको छ। अनि जातिहरू क्रोधित भए, र तपाईंको क्रोध आएको छ, र मृतकहरूको समय आएको छ, कि तिनीहरूको न्याय होस्, र तपाईंले आफ्ना सेवक अगमवक्ताहरूलाई, र पवित्र जनहरूलाई, र तपाईंको नामको भय मान्ने साना र ठूला सबैलाई प्रतिफल दिनुहोस्; र पृथ्वीलाई नाश गर्नेहरूलाई तपाईंले नाश गर्नुहोस्।” प्रकाश ११:१२-१८.

इजकिएलका मरेका हड्डीहरू “बादलमा स्वर्गतिर” उक्लन्छन्; र तिनका “शत्रुहरूले” “तिनीहरूलाई” त्यही “घडी” मा देख्छन्, जब नबूकदनेसरको संगीत बज्ने थाल्छ, र टायरकी वेश्या गाउन थाल्छे, र धर्मत्यागी इस्राएल नाच्न थाल्छ। धर्मत्यागी इस्राएलले झूटा अगमवक्ताको प्रतिनिधित्व गरिरहेको छ, राजा नबूकदनेसर अजिङ्गर हो र टायरकी वेश्या पशु हो। यो नृत्य एलियाहको कथामा बालका अगमवक्ताहरू र अशेराका अगमवक्ताहरूद्वारा चित्रित गरिएको छ। यो हेरोदियाकी छोरी सलोमीको नृत्यद्वारा पनि चित्रित गरिएको थियो। बाल झूटा पुरुष देवता हो र अशतोरेत बनका अगमवक्ताहरू हुन्, जो स्त्री देवता हुन्। सँगै मिलेर तिनीहरूले मण्डली (स्त्री) र राज्य (पुरुष) को संयोजनको प्रतिनिधित्व गर्छन्। सँगै मिलेर तिनीहरूले संयुक्त राज्य अमेरिकाको झूटा अगमवक्ताको प्रतिनिधित्व गर्छन्। सलोमीले झूटा अगमवक्ता रोमकी छोरी हो भन्ने पहिचान गराउँछे, जसको प्रतिमा संयुक्त राज्य अमेरिकामा मण्डली र राज्यको संयोजन हो।

यसकारण त्यस समयमा केही कल्दीहरू अघि आए, र यहूदीहरूलाई दोष लगाए। तिनीहरूले राजा नबूकदनेसरलाई सम्बोधन गर्दै भने, हे राजन्, तपाईं सदा जीवित रहनुहोस्। हे राजन्, तपाईंले यस्तो आज्ञा जारी गर्नुभएको छ कि बिगुल, बाँसुरी, वीणा, सारंगी, भजन-वाद्य, सन्तूर, तथा सबै प्रकारका बाजागाजाको स्वर सुन्नेबित्तिकै हरेक मानिसले लम्पसार परेर सुनको मूर्तिलाई दण्डवत् गर्नुपर्छ। अनि जसले लम्पसार परेर दण्डवत् गर्दैन, त्यसलाई दन्किरहेको आगोको भट्टीको बीचमा फालिनुपर्छ। तपाईंले बाबेल प्रान्तका कामकाजमाथि

नियुक्त गर्नुभएका केही यहूदीहरू—शद्रक, मेशक, र अबेदनगो—छन्; हे राजन्, यी मानिसहरूले तपाईंको वास्ता गरेका छैनन्: तिनीहरूले न त तपाईंका देवताहरूको सेवा गर्छन्, न त तपाईंले खडा गर्नुभएको सुनको मूर्तिलाई दण्डवत् गर्छन्। दानियल ३:८-१२।

त्यो “घडी”मा, शद्रक, मेशक र अबेदनगोका शत्रुहरूले तिनीहरूले पशुको छाप अस्वीकार गरेका छन् भनी देखे, र त्यसपछि तिनीहरूले तोकिएको न्याय कार्यान्वयन गर्न राजासमक्ष निवेदन गरे। त्यो “घडी”मा, आइतबारको व्यवस्था, जुन पृथ्वीको पशुको सामना गर्ने हल्लाइ हो (भूकम्प), मा नबूकदनेसरको क्रोध र प्रचण्ड रोष प्रकट हुन्छ।

तब नबूकदनेसरले आफ्नो क्रोध र प्रचण्ड रोषमा शद्रक, मेशक, र अबेदनगोलाई ल्याउन आज्ञा दिए। तब ती पुरुषहरूलाई राजाको सामु ल्याइयो। दानिएल ३:१३।

परमेश्वरका दुई साक्षीहरू (शद्रक, मेशक र अबेदनगो) विरुद्ध गरिने सतावट तब गरिन्छ, जब तिनीहरूले दण्डवत् गर्न अस्वीकार गर्छन्, अथवा प्रकाश ११ ले चिनाउनेझैं—तिनीहरू आफ्ना खुट्टामाथि उभिन्छन्।

साढे तीन दिनपछि परमेश्वरबाटको जीवनको आत्मा तिनीहरूमा प्रवेश गर्‍यो, र तिनीहरू आफ्ना खुट्टामा उभिए; अनि तिनीहरूलाई देख्नेहरूमाथि ठूलो भय पर्यो। अनि तिनीहरूले स्वर्गबाट आएको एक महान् स्वर यसो भन्दछ भन्ने सुने, “यहाँमाथि आओ।” अनि तिनीहरू बादलमा स्वर्गतर्फ उक्लिए; र तिनीहरूका शत्रुहरूले तिनीहरूलाई देखे। प्रकाश ११:११, १२.

ननिहुरिई, तिनीहरू इज्जकिएलको शक्तिशाली सेनाजस्तै आफ्ना खुट्टामाथि उभिन्छन्। तिनीहरू त्यसबेला उभिन्छन् जब तिनीहरूले त्यो छाप लगाउने सन्देश ग्रहण गर्छन् र त्यसपछि घोषणा गर्छन्, जसले संयुक्त राज्य अमेरिकामा मण्डली र राज्यको संघको गठनको विरोध गर्दछ, चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्था सम्बन्धमा चेतावनी दिन्छ, र तेस्रो धिक्कारको इस्लामद्वारा परमेश्वरको प्रतिशोधात्मक न्याय अब पूरा हुन लागेको छ भनी पहिचान गराउँछ। मध्यरात्रिको पुकारको सन्देश दोस्रो अध्यायमा दानियलसमक्ष प्रकट गरिएको “गुप्त कुरा” द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, र जब परमेश्वरका अन्तिम-दिनका मानिसहरू त्यस “सत्य” मा स्थिर हुन्छन्, तब तिनीहरू आसन्न भूकम्पद्वारा हल्लाईदैनन्, न त हल्लाइनेछन्।

“बैटल क्रीकको कार्य पनि त्यही प्रकारको क्रममा छ। सेनितोरियमका अगुवाहरूले अविश्वासीहरूसँग घुलमिल गरेका छन्, तिनीहरूलाई कम वा बढी आफ्ना सल्लाह-परिषदहरूमा प्रवेश दिएका छन्, तर यो तिनीहरूले आँखा बन्द गरेर काममा लागेजस्तै हो। तिनीहरूसँग यस्तो विवेक छैन कि जुन कुरा कुनै पनि बेला हामीमाथि आइपर्न लागेको छ, त्यसलाई देख्न सकून्। त्यहाँ निराशाको, युद्धको, र रक्तपातको आत्मा छ, र त्यो आत्मा समयको अन्त्यको बिलकुल अन्तिम क्षणसम्म बढ्दै जानेछ। परमेश्वरका जनहरूका निधारहरूमा मुहर लगाइनेबित्तिकै—यो कुनै देख्न सकिने मुहर वा चिन्ह होइन, तर सत्यमा बौद्धिक र आत्मिक दुवै प्रकारले यति दृढ रूपमा स्थिर बनाइने अवस्था हो कि तिनीहरूलाई हल्लाउन सकिँदैन—परमेश्वरका जनहरू मुहरबन्द भई हल्लाइका लागि तयार हुनेबित्तिकै, त्यो आउनेछ। वास्तवमा, त्यो त पहिले नै सुरु भइसकेको छ। परमेश्वरका न्यायहरू अहिले देशमाथि आइरहेका छन्, हामीलाई चेतावनी दिनका लागि, ताकि हामी जान्न सकौं कि के आउँदैछ।” Manuscript Releases, volume 10, 252.

छाप लगाइने कार्यले यस्तो चिन्हको प्रतिनिधित्व गर्दछ, जुन सुरुमा मानिसहरूले देख्न सक्दैनन्, तर त्यसपछि सबैले देख्नेछन्। जब परमेश्वरका जनहरूले मध्यरात्रिको पुकारको सन्देश स्वीकार गर्छन्, जुन दोस्रो अध्यायमा दानियललाई प्रकट गरिएको “गुप्त कुरा” द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो, तब तिनीहरूले पशुको चिन्हतर्फ डोर्‍याउने पशुको मूर्तिसम्बन्धी “गुप्त कुरा” स्वीकार गरेका हुन्छन्, जसले परमेश्वरको न्याय ल्याउँछ, र जुन इस्लामद्वारा सम्पन्न गरिन्छ। यो त्यस्तो समयमा घटित हुन्छ, जब “हताशा, युद्ध र रक्तपातको आत्मा” बढ्दै गइरहेको हुन्छ। त्यो समय अहिले हो। यो त्यतिबेला घटित हुन्छ, जब एडभेन्टवादका अगुवाहरू लाओदिकीय अन्धोपनका कारण देख्न सक्दैनन्। मध्यरात्रिको पुकारमा अन्तिम रूपले सम्पन्न हुने छाप लगाइने प्रक्रियाको अवधिमा, बुद्धिमान् कुँवारीहरूको निधारमा छाप अंकित गरिन्छ, तर त्यो देखिँदैन। शद्रक, मेशक र अबेदनगोले तिनीहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जो

नबूकदनेसरसँगको आफ्ना संवादद्वारा चित्रित गरिएझैँ सत्यमा दृढतापूर्वक स्थापित भइसकेका छन्।

नबूकदनेसरले तिनीहरूलाई भन्दै भन्यो, “हे शद्रक, मेशक, र अबेदनगो, के यो सत्य हो कि तिमीहरू मेरा देवताहरूको सेवा गर्दैनौ, न त मैले स्थापना गरेको सुनको मूर्तिलाई दण्डवत् गर्छौ? अब यदि तिमीहरू तयार छौ भने, जब तिमीहरूले नरसिंगा, बाँसुरी, वीणा, सारंगी, सितार, सन्तूर, र सबै प्रकारका बाजाहरूको ध्वनि सुन्छौ, तब भुइँमा लोटेर मैले बनाएको मूर्तिलाई दण्डवत् गर; राम्रो। तर यदि तिमीहरूले दण्डवत् गरेनौ भने, त्यही घडी तिमीहरूलाई दन्किरहेको आगोको भट्टीको बीचमा फालिनेछ; अनि को हो त्यो परमेश्वर, जसले तिमीहरूलाई मेरो हातबाट छुटाउनेछ?” शद्रक, मेशक, र अबेदनगोले राजालाई जवाफ दिएर भने, “हे नबूकदनेसर, यस विषयमा हामीलाई तपाईंलाई उत्तर दिनु आवश्यक छैन। यदि यस्तो भयो भने, हामीले सेवा गर्ने हाम्रो परमेश्वर हामीलाई दन्किरहेको आगोको भट्टीबाट छुटाउन सामर्थी हुनुहुन्छ, र हे राजा, उहाँले हामीलाई तपाईंको हातबाट पनि छुटाउनुहुनेछ। तर यदि नछुटाउनुभयो भने पनि, हे राजा, तपाईंलाई यो थाहा होस् कि हामी तपाईंका देवताहरूको सेवा गर्नेछैनौं, न त तपाईंले स्थापना गरेको सुनको मूर्तिलाई दण्डवत् गर्नेछौं।” दानियल 3:14-18।

त्यसपछि ती तीन योग्यजनहरूले देख्न सकिने परमेश्वरको छाप प्रकट गर्नेछन्। केवल तिनीहरू नै, जससँग पहिले भित्र अदृश्य छाप छ, त्यस समयमा परमेश्वरको छाप प्रकट गर्ने कार्यमा संलग्न हुनेछन्, जब त्यो देखिनु अनिवार्य हुन्छ।

तब नबूकदनेसर क्रोधले भरियो, र शद्रक, मेशक र अबेदनेगोको विरुद्ध उसको मुखमुद्रा फेरियो; त्यसैले उसले आज्ञा दियो कि भट्टीलाई सामान्यतया तताइनेभन्दा सात गुणा बढी तताइयोस्। अनि उसले आफ्ना सेनाभित्र भएका सबैभन्दा बलिया पुरुषहरूलाई शद्रक, मेशक र अबेदनेगोलाई बाँधेर धधकिरहेको आगोको भट्टीमा फालिदिन आज्ञा दियो। तब ती मानिसहरू आफ्ना कोट, पाइन्ट, पगडी र अन्य वस्त्रसहित बाँधिए, र धधकिरहेको आगोको भट्टीको बीचमा फालिए। अतः राजाको आज्ञा कडा भएकाले, र भट्टी अत्यन्तै तातो भएकाले, शद्रक, मेशक र अबेदनेगोलाई उठाएर लग्ने ती पुरुषहरूलाई आगोको ज्वालाले मान्यो। अनि यी तीन पुरुषहरू, शद्रक, मेशक र अबेदनेगो, बाँधिएकै अवस्थामा धधकिरहेको आगोको भट्टीको बीचमा खसे। तब राजा नबूकदनेसर अचम्मित भयो, र तुरुन्त उठ्यो, अनि आफ्ना मन्त्रिहरूसित बोलेर भन्यो, “के हामीले तीन जना मानिसलाई बाँधेर आगोको बीचमा फालेका थिएनौं र?” तिनीहरूले राजालाई उत्तर दिए, “हो, हे राजा।” उसले उत्तर दिएर भन्यो, “हेर, म चार जना मानिसहरूलाई फुक्का भएका, आगोको बीचमा हिँडिरहेका देख्छु; र तिनीहरूलाई केही हानि भएको छैन; अनि चौथोको रूप परमेश्वरको पुत्रजस्तै छ।” दानिएल 3:19-25.

शद्रक, मेशक र अबेदनगोद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका दुई साक्षीहरू त्यसपछि एउटा ध्वजझैँ उचालिनेछन्, र त्यसपछि छाप देखिनेछ।

“पवित्र आत्माको कार्य संसारलाई पाप, धार्मिकता र न्यायको विषयमा दोषी ठहराउनु हो। सत्यमा विश्वास गर्नेहरू सत्यद्वारा पवित्र ठहरिएका, उच्च र पवित्र सिद्धान्तहरूमा चलिरहेका, र उच्च तथा उदात्त अर्थमा परमेश्वरका आज्ञाहरू पालन गर्नेहरू र तिनलाई आफ्ना खुट्टामुनि कुल्चनेहरूबीचको विभाजन-रेखा प्रकट गरिरहेका देखिएर मात्र संसारलाई चेतावनी दिन सकिन्छ। आत्माद्वारा हुने पवित्रीकरणले परमेश्वरको छाप भएकाहरू र जाली विश्राम-दिन मान्नेहरूबीचको भिन्नतालाई सूचित गर्दछ। जब परीक्षा आउँछ, तब पशुको छाप के हो भन्ने कुरा स्पष्ट रूपमा देखाइनेछ। त्यो आइतबार पालन गर्नु हो। सत्य सुनेपछि पनि जसले यस दिनलाई पवित्र ठानिरहन्छन्, तिनीहरूले समय र व्यवस्थाहरू परिवर्तन गर्न खोज्ने पापको मानिसको हस्ताक्षर बोकेका हुन्छन्। Bible Training School, December 1, 1903.”

आइतबारको व्यवस्थाको समयमा, संयुक्त राज्यले आफ्नो भविष्यसूचक कार्य पूरा गर्न संयुक्त राष्ट्रसंघतर्फ फर्कनेछ। सलोमीको नृत्यद्वारा प्रतिनिर्देश गरिएझैँ, उसले आफूले गर्ने ती चमत्कारहरूद्वारा संसारलाई छल्नेछ। जब उसले आफ्नो छलको नृत्य गर्छ, तब टायरकी वेश्या आफ्ना गीतहरू गाइरहेकी हुनेछ, र नबूकदनेसरको बाजामण्डलीले संगीत बजाउनेछ। संयुक्त राज्यले संसारलाई त्यो गीत स्वीकार गर्न र प्रतिमाको सामु नतमस्तक हुन बाध्य पार्ने कार्यमा अगुवाइ लिन्छ।

अनि मैले पृथ्वीबाट माथि आउँदै गरेको अर्को एउटा पशु देखें; र त्यसका थुमाहरू थुमाजस्तै दुईवटा सिङ्ग थिए, तर त्यो अजिङ्गरझैँ बोल्थ्यो। अनि त्यसले आफ्नो सामु पहिलो पशुको सारा अधिकार चलाउँछ, र पृथ्वी तथा त्यसमा बसोबास गर्नेहरूलाई त्यस पहिलो पशुको आराधना गर्न लगाउँछ, जसको घातक घाउ निको भएको थियो। अनि त्यसले ठूला-ठूला चिन्हहरू गर्दछ, यहाँसम्म कि मानिसहरूका आँखाअगाडि आकाशबाट पृथ्वीमा आगोसमेत झार्दछ, अनि पशुको सामु गर्न पाएको ती चिन्हहरूद्वारा पृथ्वीमा बसोबास गर्नेहरूलाई छल गर्दछ; र पृथ्वीमा बसोबास गर्नेहरूलाई यसो भन्दै भन्दछ कि, तरवारको चोट लागेको तापनि जीवित रहेको त्यस पशुको एउटा मूर्ति बनाऊन्। अनि त्यसले पशुको मूर्तिलाई प्राण दिन सक्ने अधिकार पायो, ताकि पशुको मूर्तिले बोलोस् पनि, र जस-जसले पशुको मूर्तिको आराधना गर्दैनन्, तिनीहरूलाई मारियोस् पनि। अनि त्यसले सबैलाई—सानादेखि ठूला, धनीदेखि दरिद्र, स्वतन्त्रदेखि दास—तिनीहरूको दाहिने हातमा वा निधारमा एउटा छाप लगाउन लगाउँछ; र जससँग त्यो छाप, वा पशुको नाउँ, वा त्यसको नाउँको संख्या छैन, त्यसबाहेक कसैले पनि किनबेच गर्न नसकोस्। यहाँ बुद्धि छ। जससँग समझ छ, त्यसले पशुको संख्या गणना गरोस्; किनकि त्यो मानिसको संख्या हो; र त्यसको संख्या छ सय छयसट्टी हो। प्रकाश 13:11-18।

अन्तिम दिनहरूमा मिश्रले संसारलाई (त्यतिबेला संयुक्त राष्ट्रसंघद्वारा शासित) प्रतिनिधित्व गर्दछ, तर सहायता पाउन मिश्रतर्फ फर्कनेहरू (संयुक्त राज्य अमेरिका) विरुद्ध एउटा “धिकार” (इस्लामको प्रतीक) उच्चारित गरिएको छ। जब ती तीन वीरहरू भट्टीमा फालिन्छन् र संसारका लागि ध्वजचिह्न बन्छन्, तब त्यो भट्टी वास्तवमा नबूकदनेसरको भट्टी हुँदैन।

सहायताको लागि मिश्रमा तल झर्नेहरू हायका पात्र हुन्; तिनीहरू घोडाहरूमा भर पर्छन्, र रथहरू धेरै भएकाले तिनैमाथि भरौसा गर्छन्, र घोडचढीहरू अत्यन्तै बलिया भएकाले तिनैमाथि आश्रित हुन्छन्; तर तिनीहरूले इस्राएलका पवित्र परमेश्वरतर्फ दृष्टि गर्दैनन्, न त परमप्रभुलाई खोज्दछन्! तापनि उहाँ पनि बुद्धिमान् हुनुहुन्छ, र उहाँले विपत्ति ल्याउनुहुनेछ, र आफ्ना वचन फिर्ता लिनुहुनेछैन; बरु कुकर्म गर्नेहरूको घरानाविरुद्ध, र अधर्म गर्नेहरूलाई सहायता गर्नेहरूको सहायताविरुद्ध उठ्नुहुनेछ। अब मिश्रवासीहरू मानिस मात्र हुन्, परमेश्वर होइनन्; र तिनका घोडाहरू देह मात्र हुन्, आत्मा होइनन्। जब परमप्रभुले आफ्नो हात पसारिनुहुनेछ, तब सहायता गर्ने पनि लड्नेछ, र सहायता पाउने पनि ढल्नेछ, र तिनीहरू सबै सँगै नाश हुनेछन्। किनकि परमप्रभुले मलाई यसरी भन्नुभएको छ: जसरी सिंह र जवान सिंह आफ्नो सिकारमाथि गर्जन्छ, र त्यसको विरुद्ध गोठालाहरूको भीड बोलाइए तापनि, त्यो तिनीहरूको स्वरदेखि डराउँदैन, न त तिनीहरूको हल्लाले आफूलाई दबाउँछ; त्यसरी नै सेनाहरूका परमप्रभु सियोन पर्वत र त्यसको डाँडाका लागि युद्ध गर्न तल आउनुहुनेछ। उडिरहेका चराहरूझैँ, त्यसरी नै सेनाहरूका परमप्रभुले यरूशलेमको रक्षा गर्नुहुनेछ; रक्षा गर्दै उहाँले त्यसलाई छुटकारा दिनुहुनेछ; र त्यसलाई नाघेर उहाँले त्यसलाई जोगाइराख्नुहुनेछ। हे इस्राएलका सन्तान हो, जसको विरुद्धमा तिमीहरूले गहिरो विद्रोह गरेका छौ, उहाँतर्फ फर्क। किनकि त्यस दिन हरेक मानिसले आफ्ना चाँदीका मूर्तिहरू र आफ्ना सुनका मूर्तिहरू, जुन तिमीहरूका आफ्नै हातहरूले तिमीहरूका लागि पापस्वरूप बनाएका थिए, त्याग्नेछ। तब अश्वरू एक शक्तिशाली मानिसको तरवारले होइन, तरवारद्वारा ढल्नेछ; र कुनै सामान्य मानिसको तरवारले होइन, तरवारले त्यसलाई निल्नेछ; तर त्यो तरवारदेखि भाग्नेछ, र त्यसका जवानहरू परास्त हुनेछन्। र त्यो भयका कारण आफ्नो किल्लातर्फ पार हुनेछ, र त्यसका प्रधानहरू ध्वज देखेर त्रसित हुनेछन्, सियोनमा जसको आगो छ, र यरूशलेममा जसको भट्टी छ, त्यही परमप्रभु भन्नुहुन्छ। यशैया 31:1-9.

यरूशलेम त्यो भट्टी हो जसतर्फ संसारले हेर्नेछ, र त्यहाँ तिनीहरूले चार जना मानिसहरू हिंडिरहेका देख्नेछन्।

तब नबूकदनेजर जलिरहेको आगोको भट्टीको मुखनजिक आए, र बोलेर भने, हे शद्रक, मेशक, र अबेदनगो, परमप्रधान परमेश्वरका सेवकहरू, बाहिर निस्केर यहाँ आओ। तब शद्रक, मेशक, र अबेदनगो आगोको बीचबाट बाहिर आए। अनि राजकुमारहरू, प्रशासकहरू, सेनापतिहरू, र राजाका सल्लाहकारहरू भेला भएर यी मानिसहरूलाई देखे; तिनका शरीरहरूमा आगोको कुनै शक्ति चलेको थिएन, तिनका शिरका एक रौंसमेत पोलिएको थिएन, तिनका वस्त्रहरू परिवर्तन भएका थिएनन्, न त आगोको गन्ध नै तिनीहरूमा लागेको थियो। तब नबूकदनेजर बोले, र भने, शद्रक, मेशक, र अबेदनगोका परमेश्वर धन्य होऊन्, जसले आफ्नी दूत पठाई

उहाँमाथि भरोसा गर्ने आफ्ना सेवकहरूलाई छुटकारा दिनुभयो; तिनीहरूले राजाको आज्ञालाई परिवर्तन गरिदिए, र आफ्ना शरीरहरू समर्पण गरे, ताकि तिनीहरूले आफ्नै परमेश्वरबाहेक अरू कुनै देवतालाई सेवा वा आराधना नगरून्। दानियल 3:26-28।

त्यसपछि नबूकदनेसरले अर्को एउटा आज्ञा जारी गरे। त्यो आज्ञाले अन्तिम दिनहरूमा हुने अन्तिम आज्ञाको प्रतीकत्व गर्दछ। उनले मृत्युको आज्ञा जारी गर्छन्, जुन स्वर्गका परमेश्वरलाई उच्च पार्ने उनको दुर्बल प्रयासमा भए तापनि, वास्तवमा संसारको अन्त्यमा हुने मृत्युको आज्ञाकै भविष्यसूचक प्रतीकत्व हो। संसारको अन्त्यतर्फका एक राजालाई प्रतिनिधित्व गर्ने नबूकदनेसर, रोमकी वेश्यासित व्यभिचार गर्ने अजिङ्गरका दस राजाहरूको प्रतीक हुन्। भविष्यसूचक परिदृश्यमा अर्को आज्ञा मृत्युको आज्ञा हो, र नबूकदनेसरले आफ्नै समयका लागि घोषणा गरिरहे पनि, वास्तवमा उनले अन्तिम दिनहरूमा त्रिविध सङ्घको अन्तिम आज्ञालाई प्रतिनिधित्व गरिरहेका छन्। त्यो आज्ञा भनेको अनुग्रहको समय समाप्त भएपछि लागू गरिने मृत्युको आज्ञा हो, तर त्यो परमेश्वरका जनहरूविरुद्ध कहिल्यै कार्यान्वयन गरिंदैन।

यसकारण म यो आज्ञा जारी गर्दछु कि शद्रक, मेशक र अबेदनगोका परमेश्वरको विरुद्धमा अनुचित कुरा बोल्ने हरेक जाति, राष्ट्र र भाषा-समूहका मानिसहरू टुक्रा-टुक्रा पारिनेछन्, र तिनका घरहरू फोहोरको थुप्रो बनाइनेछन्; किनकि यस प्रकारले छुटकारा दिन सक्ने अरू कुनै परमेश्वर छैन। त्यसपछि राजाले शद्रक, मेशक र अबेदनगोलाई बाबेल प्रान्तमा उच्च पदमा बढुवा गरे। दानिएल 3:29, 30.

दानिएलका पहिलो तीन अध्यायहरूबाट हामीले अब यति सामग्री अभिलेखमा राखिसकेका छौं कि चौथो र पाँचौं अध्यायमाथिको हाम्रो विचार आरम्भ गर्न सकियोस्, जुन “दोहो-न्याउने र विस्तार गर्ने” भन्ने भविष्यसूचक सिद्धान्तद्वारा शासित छन्। दानिएल अध्याय चारले १७९८ र पृथ्वीको पशुको आरम्भलाई चिनाउँछ, र दानिएल अध्याय पाँचले आइतबारको व्यवस्था, साथै अजिङ्गरझैँ बोल्ने क्रममा पृथ्वीको पशुको अन्त्यलाई चिनाउँछ। तीन स्वर्गदूतहरूको सन्देशको संरचनामाथि निर्माण गर्न यी दुई अध्यायहरूलाई पहिलो तीन अध्यायहरूसँग “पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति” अनुसार एकसाथ ल्याइनु पर्दछ। यस तथ्यका कारण, हामी पहिले “पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति” भन्ने सिद्धान्तलाई सावधानीपूर्वक परिभाषित गर्नेछौं।

हामी अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

“बेलशस्सरलाई परमेश्वरको इच्छा जान्न र पालन गर्नका निम्ति धेरै अवसरहरू दिइएका थिए। उसले आफ्ना हजुरबुबा नबूकदनेसरलाई मानिसहरूको समाजबाट हटाइएका देखेको थियो। उसले त्यो बुद्धि, जसमा त्यो घमण्डी सम्राट् गर्व गर्थ्यो, त्यसलाई दिनुहुने उहाँद्वारा खोसिएको पनि देखेको थियो। उसले राजालाई आफ्नै राज्यबाट निकालिएको र मैदानका जनावरहरूको सङ्गी बनाइएको पनि देखेको थियो। तर बेलशस्सरको मनोरञ्जनप्रेम र आत्म-महिमाकांक्षाले ती पाठहरूलाई मेटाइदियो, जसलाई उसले कहिल्यै बिर्सनुहुँदैनथ्यो; र उसले त्यस्तै पापहरू गर्‍यो, जसले नबूकदनेसरमाथि प्रखर न्यायहरू ल्याएका थिए। उसले आफूलाई अनुग्रहपूर्वक प्रदान गरिएका अवसरहरू खेर फाल्यो, र सत्यसँग परिचित हुनका निम्ति आफ्नो पहुँचभित्र रहेका अवसरहरूको उपयोग गर्न बेवास्ता गर्‍यो। ‘म उद्धार पाउन के गरूँ?’—यो प्रश्नलाई त्यो महान् तर मूर्ख राजाले उदासीनतापूर्वक बेवास्ता गर्‍यो।” Bible Echo, April 25, 1898.